U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **A. J.**, zast. opatrovníkem SOZE - Sdružením občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Mostecká 5, Brno**,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 11. 2007, č. j. 56 Az 100/2007 - 37,

t a k t o :

I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností doručenou Krajskému soudu v Brně dne 22. 1. 2008 napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2007, č. j. OAM-10-169/LE-PA03-PA03-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil stěžovateli mezinárodní ochranu dle ustanovení § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl jako adresu pro doručování adresu J. 24, P. 10.

Dne 4. 2. 2008 byla předmětná věc krajským soudem předložena Nejvyššímu správnímu soudu s informací, že kasační stížnost byla podána opožděně, a proto z důvodu hospodárnosti řízení nebylo krajským soudem rozhodováno o návrhu stěžovatele na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud zjistil z předložené kasační stížnosti, že stěžovatel nesouhlasí s vyznačenou doložkou právní moci uvedenou na napadeném rozsudku (na rozsudku je právní moc vyznačena dnem 20. 12. 2007). V době, kdy mu měl být rozsudek doručen, nepobýval v Pobytovém středisku Havířov, kde byl hlášen k pobytu, neboť mu bylo umožněno odejít na dobu jednoho měsíce. Doložku nabytí právní moci proto považoval za zmatečnou. Z důvodu odstranění těchto rozporů se Nejvyšší správní soud dotázal Pobytového střediska Havířov, zda se zde stěžovatel zdržoval ve dnech 10. – 27. 12. 2007, a pokud ne, zda sdělil místo svého pobytu (jaké) a zda mu bylo pobytovým střediskem sděleno, že dne 10. 12. 2007 mu byla na poště uložena zásilka určená do vlastních rukou. Z odpovědi

Pobytového střediska Havířov vyplynulo, že se zde stěžovatel ode dne 28. 11. 2007 nezdržoval, středisko opustil v souladu s § 82 odst. 3 zákona o azylu, přičemž návrat měl stanoven na 3. 1. 2008. Jako svou adresu uvedl K., P. 5; zásilka krajského soudu, která byla uložena až do 27. 12. 2007, zůstala nevyzvednuta.

Vzhledem k výše uvedenému nemohl Nejvyšší správní soud považovat rozsudek za řádně doručený formou náhradního doručení a je tedy třeba vycházet z toho, že rozsudek byl stěžovateli doručen tak, že mu byl vydán krátkou cestu na krajském soudě, o čemž byl sice do spisu pořízen úřední záznam (č. l. 44), který však neobsahuje žádné datum. Za této situace tedy není možné považovat kasační stížnost za opožděnou. Nejvyšší správní soud proto krajskému soudu věc bez vyřízení vrátil, a to s tím, že krajský soud má rozhodnout o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud následně výzvou ze dne 19. 3. 2008 stěžovatele požádal o zaslání vyplněného formuláře o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Z adresy J. 24, P. 10 se však výzva vrátila krajskému soudu dne 26. 3. 2008 s tím, že na uvedené adrese je adresát neznámý. Dne 2. 4. 2008 proto krajský soud požádal evidenční odbor Ředitelství služby Cizinecké a pohraniční policie, Policie České republiky o sdělení místa pobytu stěžovatele. Dle sdělení této složky ze dne 15. 4. 2008, č. j. CPR-20-2281/č. j-2008-9CEVV, byla poslední známou adresou pobytu stěžovatele adresa L. 59/646, P. 2. I z této adresy se však následná výzva krajskému soudu dne 28. 4. 2008 vrátila s tím, že je zde adresát neznámý. Přípisem ze dne 21. 5. 2008, č. j. 56 Az 100/2007 - 78, pak krajský soud požádal o doručení výzvy Inspektorát cizinecké policie Praha – tomu se následně rovněž nezdařilo výzvu krajského soudu stěžovateli předat, a to ani osobně při místním šetření: na adrese L. 646/59, P. 2 se nacházel hotel Lu., kde stěžovatel nebyl vedoucímu recepce znám a znám nebyl ani v ubytovně K., která se nachází na adrese V. 647/78, P. 5.

Z důvodu neznámého pobytu proto krajský soud usnesením ze dne 12. 6. 2008, č. j. 56 Az 100/2007 - 80, ustanovil stěžovateli v souladu s § 29 odst. 3, větou první o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. opatrovníka pro řízení, a to SOZE - Sdružení občanů zabývajících se emigranty. Dne 8. 7. 2008 byl spis k rozhodnutí o kasační stížnosti opětovně předložen Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ustanovení § 33 písm. b) ukládá soudu řízení zastavit, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelem udaná adresa pro doručování zjevně není adresou jeho pobytu a v rámci provádění úkonů dle § 108 s. ř. s. se nepodařilo krajskému soudu skutečný pobyt zjistit, přičemž Nejvyšší správní soud nevidí jiné možnosti, jak dále po stěžovateli pátrat, lze mít za prokázané, že pobyt stěžovatele v současné době není znám.

Jak již bylo uvedeno, podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud zastaví řízení ve věci přezkumu rozhodnutí ve věcech udělení mezinárodní ochrany, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Jelikož za daných okolností Nejvyšší správní soud nevidí jinou možnost, jak zjistit skutečný pobyt stěžovatele, než jakých využil krajský soud, nezbylo mu, než rozhodnout o zastavení řízení o kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. V případě zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu